

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE

dramatizare de Ed. Couali
după Petre Ispirescu

Redacția de teatru radiofonic a inițiat, spre lauda ei, un ciclu de emisiuni alcătuit din adaptările celor mai bune spectacole prezentate în prima ediție a Festivalului național „Cîntarea României” de către artiștii amatori și profesioniști. În prima emisiune a acestui ciclu ne-a fost prezentat colectivul de teatru studentesc „Universitas” din Brașov.

EMINESCU LA VIENA

Teatrul radiofonic a prezentat, în adaptarea și în regia lui Constantin Dinischiotu, o remarcabilă evocare. Eminescu la Viena, de Stelian Vasilescu. Acest text — oprindu-se asupra a trei ani (1869—1871) din viața poetului — a prilejuit pînă acum doar spectacole-lectură (la Oradea, la Birlad), deși virtuțile dramaturgice îl recomandau pentru scenă. O-

rientat de „Amintirile” lui I. Slavici, Stelian Vasilescu a reconstituit, pe temeii documentelor, pateticii ani vienezi ai Luceafărului, atmosfera febrilă în care poetul național a lucrat pentru un mare vis al tinereții, devenit aieva — congresul studenților români, de la Putna. În marginea adevărului istoric, aflăm un Eminescu incandescent, cum îl știm din publicistică, pledînd pentru unitate națională, pentru profunzime lingvistică, pentru întoarcerea la izvoarele tradiției, pentru muncă, ostenitate, curaj. Această tentativă de a surprinde ideologia eminesciană, cu miezul ei de foc, într-o dramatizare a unora dintre cei

După cite știu, este pentru prima oară prezentă o echipă de teatru studentescă la emisiunile radiofonice, fapt, iarăși, demn de toată lauda, fapt care trebuie să se repete, așa cum se remarcă, spre lauda Radioteleviziunii, prezența, din ce în ce mai frecventă, în emisiunile de teatru, a echipelor artistice ale amatorilor.

Trupa aceasta studentescă a prezentat spectacolul cu dramatizarea lui Eduard Couali, după basmul lui Petre Ispirescu, *Tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte*. Basm încântător, cu adînci semnificații, sinteză a înțelepciunii populare și ilustrare a capacității creatoare a maselor, care a dobîndit, în dramatizarea lui Eduard Couali, vigoare dramatică, oferind interpreților mari posibilități de afirmare. Spectacolul studentesc, realizat sub îndrumarea lui Dimitrie Roman de la Teatrul Dramatic din Brașov (și adaptat pentru microfon de regizorul Dan Puican), are o surprinzătoare, emoționantă prospețime, se desfășoară într-un ritm viu, tineresc, este de o sinceritate cuceritoare. Mult restrîns — dar nu simplificat — în adaptarea radiofonică, spectacolul se impune atenției mai ales prin dăruirea exemplară a studenților, prin credința interpretării lor. O muzică de inspirație folclorică (semnată de Victor Socaciu) însoțește spectacolul. Voci clare, frumoase, au mai cu seamă Romulus și Mihaela Mihălțeanu, Gabriela Sauciuc, Tamara Ianoși. E un spectacol desfătător, de substanță, care demonstrează capacitățile nebanuite ale studenților-actori amatori și care justifică întru totul prezența acestora în ciclul de emisiuni teatrale *Ecouri la Festivalul național „Cîntarea României”, ediția I.*

Virgil Munteanu

mai fertili ani ai poetului, este un act temerar, încununat de succes. Un Eminescu profund, adevărat, departe de hagiografiile atîtor evocatori, așteaptă, personaj în piesa scriitorului orădean, și meritata confruntare cu scena.

Adaptarea radiofonică a fost interpretată de același colectiv al Teatrului din Oradea care însușise și spectacolul-lectură. N. Barosan (Eminescu), Ion Miunea (Slavici), Liviu Rozorea (Cuză), Eugenia Papaiani (Veronica Micle) au interpretat personajele ilustre, întărindu-ne convingerea că piesa servește activ și operei de educație patriotică.

I. N.